

La fórmula per a la retirada de «voluntaris» ha estat acceptada per la U. R. S. S.

Si la democràcia, amb el seu règim de llibertat individual fallés...

¿Què succeiria si la democràcia amb el seu règim de llibertat fallés? Conjectura és aquesta que no ha d'admetre's. ¿Què passaria si fallés la llibertat, si fallés el concepte de bo i dolent, de just i injust?

Passaria, primerament que les masses populars tindrien un tan profund i terrible desengany que difícilment resistirien a la confessió d'aquesta fracàs.

Tot el que vingues després no ens interessa ni creiem que no ens interessa a ningú escatir aquesta eventualitat, absurda, per inadmissible i desorientadora.

La democràcia no fallaria, mentre existís un Govern capaç de coordinar l'exercici de la màxima autoritat, amb l'absolut respecte a la representació nacional, que al Parlament té la facultat d'exigir les més altes responsabilitats.

Afortunadament aquesta connexió entre els Poders legislatiu i executiu, durant la guerra, ha estat tan perfecta, que cap limitació de poders no ha estat imposada als governs dels Parlaments de la República i de Catalunya. Per consegüent, un règim no democràtic, podrà atribuir al Poder unes facultats per actuar arbitràriament; però pel que es refereix a facultats encaminades a mantenir íntegrament, al front i a la rearguardia, la disciplina i l'autoritat, la República democràtica espanyola com la nostra Catalunya, poden alabar-se d'haver assolit resultats perfectes.

Si hi ha faltes — que no som qui per dir-ho — no vénen pas perquè el Poder legislatiu limiti o cohibeixi les facultats de l'executiu, sinó d'aquest que — per raons que tampoc no ens toca analitzar — no ha fet ús de les seves facultats.

Atribuir al règim democràtic de llibertat individual, el poc rendiment del treball i altres inconvenients que tots coneixem, fóra cometre una injustícia.

Els nostres homes lluiten i moren per la llibertat. A la rearguardia, la vida amb els seus sofriments, es suporta resignadament per homes, dones i infants, per la llibertat. Per aquella mateixa llibertat que a França i a Anglaterra, des de la seva columna, a desgrat de quatre anys de guerra.

Que ningú no desconeixi el valor dels principis i dels ideals de llibertat. Com el President Companys en el seu importantíssim discurs afirmant que fóra de la llibertat no sabem viure, perquè Catalunya i llibertat són una mateixa cosa. Hem d'aportar moltes vegades aquella lamentable resposta amb què gent incontrolada voldria justificar actes d'incontrol: «A l'altra banda ho fan més fort».

No és aquest el camí. La guerra no la guanyarà el més menyspreable, ni el més odiós. Sinó el més just. La imitació dels exemples dolents, mai no ens apropià de la victòria.

Per això als febles que gosin dir: «Si la democràcia amb el seu règim de llibertat fallés...» abans que continuïn, repliquem-los, tallant la frase: «Passi el que passi mai no caurem en la imitació ni llunyana de les doctrines de govern dels rebels».

La circulació de bitllets

Una nota del Banc d'Espanya

Amb motiu d'haver expirat el termini de circulació de paper moneda, emesa per corporacions i entitats, han aparegut en periòdics d'aquesta localitat, informacions errònies, que cal aclarir per tal que el públic sapiga exactament a què aténir-se.

El Banc d'Espanya interessa fer constar per tal que tots els ciutadans ho coneguin, que admet tots els bitllets que té emesos i pugui emetre, així com també el paper i discos representatius de moneda, posats en circulació pel Ministeri de Finances.

El Banc d'Espanya, complint amb el més elemental dels seus deures, s'ha esforçat a col·laborar al costat del Govern de la República i, amb el màxim interès, aten les indicacions del Ministeri d'Hisenda, donant tota mena de facilitats per a la resolució dels problemes econòmics i financers que es plantegen i, molt especialment, els de càrrec de circulació de moneda.

El general Zander, cap del VI sector Aeri d'Alemanya, és el que comanda les forces especials alemanyes que envaeixen Espanya

El Ministeri de Defensa Nacional ha pogut comprovar que el general Zander, cap de la Legió Condor i de totes les altres forces especials alemanyes que, amb el suport de la Legió Condor, envaeixen el sud espanyol d'acord amb els rebuts, és el mateix que figura en els quadres de les Deutschen Luftwaffe (Forces Aèries Alemanyes) com a cap del VI sector Aeri d'aquell país.

CATALUNYA

El Parlament català s'ha reunit, i s'ha reunit en el seu palau, en la seva sala de sessions, amb el sobri ceremonial de sempre i amb la presència de la majoria dels diputats. Compliment d'un precepte de l'Estatut interior? Sí, és això. Però és també més, molt més, infinitament més que això: és la renovada afirmació unànime de Catalunya. Aquesta paraula, que per als catalans és el nom de la pàtria, pren en les hores dramàtiques el to d'un crit de combat.

«Aragó» era el crit dels combatents de la Unió catalano-aragonesa. Aquell Aragó no volia dir l'estricta regió que duu aquest nom. Volia dir el conjunt de terres i pobles regits pel casal de Barcelona, esdevingut casal d'Aragó.

Més fort que els llaços dinàstics i que les abreviacions de la nomenclatura històrica, la nostra nació és, a través dels segles, ella mateixa, amb la seva terra, la seva llengua, la seva gent, la seva ànima i el seu ideal. Catalunya és el seu nom propi, clar, sonor, vibrant, immortal, i el crit dels catalans, el crit del cor en la pau i en la guerra, en la vida i en la mort, en l'amor i en el dolor, és aquest mateix: «Catalunya!».

«Catalunya» és el lema explícit de Valentí Almirall, de Martí i Julià, de Francesc Macià, de Lluís Companys. És el lema de les altes figures de la nostra renaixença, com va ésser-ho de les altes figures de la nostra vella època nacional, des de Ramon Muntaner a Martí l'Humà, i de l'època minvant, des d'Antoni Pere Ferrer a Pau Claris i a Rafael Casanova.

Ara que la pàtria torna a estar en perill; ara que els catalans tornen a lluitar i a morir com a catalans en el camp de batalla; ara que el nostre esdevenidor depèn del desenllaç de la guerra que ha provocat a Espanya el feixisme internacional, el nostre lema l'hem d'augmentar els nostres pits i esclata en els nostres llavis. I quan el pronuncia el President de tots els catalans, la seva veu és la de tot un poble, la de totes les generacions i tots els estaments del poble nostre.

«Catalunya i avant!», va dir Valentí Almirall. «Catalunya, Catalunya i Catalunya!», va dir Domènec Benayente, Juan Ramon Giménez, Machado, Picasso i altres figures senyeres de la intel·lectualitat, s'adhereixen al manifest, suara publicat, d'adhesió al Govern.

El manifest de viva adhesió al Govern i al poble que, com a conseqüència de l'allocució del doctor Negrín han publicat molts intel·lectuals, així que ha estat conegut ha començat a tenir una gran repercussió.

Jacint Benayente s'hi ha adherit per telèfon des de València.

José Ramon Giménez, el poeta que, amb Manuel Machado ha renouat la poesia espanyola, s'hi adhereix també des de l'Havana amb un cablegrama que diu: «Madhereixo fervorosament al manifest dels intel·lectuals».

Des de París, i per telègram, s'han adherit també, amb tot entusiasme, el pintor espanyol de renom universal, Pau Picasso, l'escriptor Josep Bergamín, l'escriptor Victorio Macho i Joan Miró i Joan Larrea, que són respectivament en l'actualitat, els representants més qualificats de la joventut espanyola a París.

Des de Anglaterra, el professor espanyol de la Universitat de Cambridge, Jesús Bal, cablegrafia: «Madhereixo cordialment manifest».

Continuen també rebent-se adhesions de tot Espanya. Les darreres rebudes són la del professor Samuel Gil i Gaya, del Centre d'Estudis Històrics i la del radiòleg doctor Teller.

Magnífic exemple per al món, que contrasta vivament amb el de l'Espanya dominada per la facció, l'Espanya dels militars anàtics i dels bisbes anàtics i endarrerits.

Reunió del Partit Liberal anglès, per tal d'examinar les conseqüències de la dimissió del Sr. Eden

Londres, 2. Avui es reuneix el Consell del Partit Liberal amb el fi d'examinar la situació política a conseqüència de la dimissió del Sr. Eden i del discurs del Sr. Chamberlain pronunciat a la Cambra dels Comuns el dimarts darrer, en el qual va reconèixer l'abandonament de la Societat de les Nacions com a instrument de la política estrangera britànica.

Un periodista contestà afirmativament i en el mateix to digué al president que la labor dels reunits era informar al públic.

— Segurament — contestà el doctor Negrín — però el que si podreu fer és comunicar-me les novetats i el que es diu al carrer.

Un altre informador insistí dient que les notícies les esperaven ells del cap del Govern, i el doctor Negrín contestà que el seu costum era parlar poc, ja que la millor manera de no equivocar-se és no dir res. No obstant — afegí — aquí podem parlar, perquè aquí no hi ha censura.

— Aleshores, què ens podeu dir de Terol? — preguntà un informador.

— Terol — contestà el cap del Govern — fou tema d'actualitat, i indubtablement ho és encara. Però cal fer una diferència entre aquest

Martí i Julià, «Catalans!», de Francesc Macià, «Catalunya!», diu Lluís Companys. Per Catalunya!», diu el petit escut de bronze que ostenta els quatre pals.

Aquestes fórmules coincidents prenen llur força de la més profunda part de la nostra ànima. No són simples veus del llenguatge; són flames perennes d'un sentiment. Catalunya no és un mot; és una nació viva. Per això ha resistit el pas dels segles, el canvi de dinasties, i de règims, la invasió dels exèrcits hostils i la invasió de les cultures alienes. Per això resisteix avui. Davant una realitat nacional, un dia que es troquen totes les rodes de l'opressió: rodes de canons, rodes de carros reals, rodes polítiques i administratives de l'Estat unitari.

El lema «Catalunya!» no significa l'isolament. Plau als catalans l'estar units, amb voluntat de poble lliure, als altres pobles lliures, sobretot a aquells que són veïns per la geografia, germans per la raça, companys per la història. La condició que els catalans posen a la unió només és una: respecte a la nostra llibertat. Ni tan sols demanem afecte, que és una cosa que no es pacta ni es regula, que no s'exigeix ni s'imposa. Millor que hi hagi afecte mutual i sincer. Però només els respectuosos poden ésser verament afectuosos.

Una República de pobles lliures ha d'ésser la fórmula constitucional de l'Espanya de demà, i els catalans sabran que, dins aquesta Espanya, Catalunya hi cap tal com és i tal com vol ésser, sense renunciar res de la seva personalitat. El nostre màxim lema ha estat, i serà «Catalunya!», perquè dins aquesta paraula viva hi posem tots els nostres ideals d'homes i de patriotes.

Tal és la síntesi de la sessió que el Parlament celebrà el dia primer de març d'enguany en el seu palau, en la seva sala de sessions, amb el sobri ceremonial de sempre i amb la presència de la majoria dels diputats, els quals, en ocaïonar el discurs magnífic i emotiu del President de la Generalitat catalana, consagraven, com a representants del poble, el lema breu i heròic: «Catalunya!».

A. ROVIRA I VIRGILI

L'aviació facciosa ha ocasionat divuit morts a Almeria, entre ells onze infants

En avariar els nostres aparells l'«Almirante Cervera», el dia 22, resultaren dotze tripulants morts i vint de ferits

El Ministeri de Defensa Nacional han estat facilitades les següents notícies:

«Aquesta tarda, a les 3.45, tres trimotors facciosos han bombardejat Almeria, amb resultat nul. Com a conseqüència d'aquest bombardeig hi ha hagut 18 morts dels quals 11 són infants, i set ferits».

«Com es consignà oportunament, en el bombardeig que el dia 22 de febrer efectuà la nostra aviació sobre els vaixells de guerra facciosos, es realitzaven un atac contra Sagunt, fou aconseguit el creuer «Almirante Cervera». A bord d'aquest vaixell, al qual s'ocasionaren importants avaries, hi hagué 12 morts i vint ferits».

Sense cap novetat important; a destacar en els diferents fronts.

El Dr. Negrín ha fet importants declaracions als representants de la premsa estrangera

Terol ha demostrat al món que tenim un Exèrcit.—El Govern considera més important el problema del material que el dels voluntaris.—Si la nostra guerra es perllongués seria perillós per als països totalitaris que ajuden Franco.—El problema de la bel·ligerència es una tremenda equivocació que no prosperarà.

Ahí, a la tarda, es celebrà a la Presidència del Consell la recepció dels periodistes estrangers pel cap del Govern. No s'havia celebrat cap altre acte semblant des del passat mes de novembre. Tingué lloc en un dels salons baixos de la Presidència i hi assistiren, a més del doctor Negrín, el ministre d'Estat senyor Giral i el subsecretari de la Presidència, senyor Prat. Assistiren més de cinquanta representants d'agències i periodistes estrangers acreditats prop del Govern.

«El motiu d'aquesta reunió — digué el cap del Govern als periodistes estrangers, després d'estreure la seva mà — és el gorg de poder-vos saludar, ja que fa molt de temps que no m'heu proporcionat el mateix temps veure si m'informeu de quelcom. No sou informadors?»

Un periodista contestà afirmativament i en el mateix to digué al president que la labor dels reunits era informar al públic.

— Segurament — contestà el doctor Negrín — però el que si podreu fer és comunicar-me les novetats i el que es diu al carrer.

Un altre informador insistí dient que les notícies les esperaven ells del cap del Govern, i el doctor Negrín contestà que el seu costum era parlar poc, ja que la millor manera de no equivocar-se és no dir res. No obstant — afegí — aquí podem parlar, perquè aquí no hi ha censura.

— Aleshores, què ens podeu dir de Terol? — preguntà un informador.

— Terol — contestà el cap del Govern — fou tema d'actualitat, i indubtablement ho és encara. Però cal fer una diferència entre aquest

Un feixista S'haurà de cercar una nova fórmula per establir el control?

El capità Codreanu ha dissolt la «Guardia de Ferro». Heus-act un aspirant a dictador que no ha fet carrega. A tots els països es pot dir que la llei del feixisme ha grilat i ha tret a ran del sol les seves tiges, no totes arribades a bon terme com ha succeït a Itàlia i Alemanya. De Hitler i Mussolini en potència n'hi ha més dels que ens pensam. Cal, però, que els pobles es deixin conduir com a ramats, qualsevol perquè els dictadors prosperin. A la grotesca caiguda dels La Rocque i companyia, a França, a les demencials pallassades dels Degrelle a Bèlgica, cal afegir l'eclips d'aquesta figura de capità de legions romanes que plega el ram, perquè Codreanu, a més de dissoldre la «Guardia de Ferro», es retira de la vida política.

Londres, 2. — L'ambaixador de la URSS, Maïski, ha comunicat a lord Plymouth que el seu país accepta la nova fórmula per a la retirada dels «voluntaris». Havent estat ja acceptada l'esmentada fórmula per França, Itàlia i Alemanya, es creu que el subcomitè es reunirà aviat.

LA PROPERA REUNIO DEL COMITE DE «NO INTERVENCIO»

Londres, 2. — El «New Chronicle», referit-se a la propera reunió del subcomitè de «no intervenció», escriu: «Els aliats de Franco volen obtenir la concessió dels drets de bel·ligerència al mar per als facciosos, i el restabliment del control a la frontera francesa. Aquests drets no havien d'ésser concedits, com es recordarà, sinó després de la retirada substancial de «voluntaris».

«En el transcurs de la darrera sessió del Comitè, s'havia suggerit que el control de les fronteres fos restablert algunes setmanes després de l'obertura dels treballs de les Comissions encarregades d'efectuar el cens dels «voluntaris». El representant de Portugal declarà que el control terrestre havia d'ésser posat novament en vigor així que arribessin a Espanya les comissions, i és probable que Itàlia i Alemanya opinin de la mateixa manera durant la propera sessió del Comitè. S'atribuïren dubtes sobre l'acceptació a aquesta suggestió per part de França i de la URSS. Serà precis, per tant, cercar una nova fórmula britànica.»

COMENTARIS DE LA PREMSA ANGLESA SOBRE LA RETIRADA DE «VOLUNTARIS» ESTRANGERS

Londres, 2. — El «News London» escriu avui a propòsit de la retirada d'Espanya dels voluntaris estrangers:

«L'ambaixador de la U. R. S. S., Maïski, ha comunicat a lord Plymouth l'acceptació pel seu Govern de la fórmula britànica relativa a la retirada dels voluntaris estrangers. Sembla que la U. R. S. S. es troba disposada a acceptar la xifra de 20.000 suggerida en l'esmentada fórmula, els quals serien retirats del costat on hi hagi menys voluntaris; és a dir, que si del costat del Go-

vern hi ha 30.000 voluntaris i se'n retiren 20.000, hauran de retirar-se les dues terceres parts dels que hi hagi al camp del general Franco.

«L'acceptació de principi per Itàlia davant Alemanya no ens compromet a un nombre determinat. Tant aquesta acceptació com la de França, solament significa la possibilitat d'una propera reunió del Subcomitè, on serà necessari resoldre el problema més difícil abans que les comissions d'investigadors tinguin la possibilitat de traslladar-se a Espanya i abans que sigui retirat cap voluntari estranger».

Per la seva part, el redactor diplomàtic del «Daily Herald» diu: «El Comitè de No-Intervenció es veurà amenaçat, així que es reunirà, de trobar-se ficat dintre un altre carreró sense sortida. Es tracta de la famosa nova fórmula britànica, la qual per ironia, introduirà al carreró. Com he dit anteriorment, aquesta fórmula és una mitja complicat per a evitar l'establiment del percentatge de voluntaris que han d'ésser retirats abans del reconeixement dels drets de bel·ligerència. «Enlloc de proporcionar-se sobre un percentatge, el Comitè haurà de proporcionar-se sobre una xifra a base de la qual es calcularà l'esmentat percentatge. Si la xifra és elevada, el percentatge serà elevat. Si la xifra és petita, el percentatge serà petit».

«Els russos fan contestat afirmativament, a condició que la xifra sigui de 20.000. Els italians també responen afirmativament, però a condició que la xifra sigui de 10.000. I heus ací el carreró sense sortida, el mateix de sempre, però sota una altra forma.»

El bisbe de Berlín s'entrevista amb el papa i no vol dir res als periodistes del que han tractat

Ciutat del Vaticà, 2. — El bisbe de Berlín, monsenyor Freysing, que fou rebut ahir matí pel Papa — l'audiència durà més de tres quarts — no ha volgut fer la més petita declaració als periodistes sobre les qüestions que havia tractat amb Sa Santatad. A les estores ben informades del Vaticà s'afirma que l'objecte principal de l'entrevista fou la situació dels catòlics alemanys, però fins ara no existeix cap detall que permeti conèixer el resultat de la visita del bisbe de Berlín al Vaticà.

LA REUNIO D'AHIR DEL GOVERN DE CATALUNYA

Un laboratori Consell dedicat al despatx administratiu de diferents Departaments

Es restableix la majoria d'edat als vint-i-un anys

Sota la presidència de l'honorable senyor Lluís Companys, ahir, a la tarda, es va reunir el Govern de Catalunya.

El Consell va començar a dos quarts de sis i acabà a tres quarts de deu. Hi assistiren tots els consellers, a excepció del d'Economia, senyor Comorera, el qual com hom sap, es troba fora de Barcelona.

A la sortida, els periodistes sol·licitaren el President, el qual els manifestà que el Consell havia estat simplement de tràmit. Els consellers no feren cap manifestació als informadors.

Com de costum, el secretari del Consell, senyor Sbert, facilità la referència verbal de la reunió.

El Govern — començà el senyor Sbert — en el Consell d'ahir ha dedicat la sessió al despatx administratiu dels diferents Departaments.

A més dels decrets de Finances i Cultura, referents a crèdits i a creació d'escoles, que a cada Consell reïren i afirmen la política constructiva de la Generalitat, s'han aprovat altres decrets de coordina-

Una altra víctima del nazisme
és condemnat a set mesos de re-
clusió i al pagament de
dos mil marcs de multa

el pastio ha estat conduït davant del jutge d'instrucció, on han començat les formalitats per a posar en llibertat el processat.

2 - 2

Berlin, 2. — S'anuncia que el pastor Niemöller serà posat en llibertat avui mateix.

ARXA ENRERA

s'anuncia que han estat abandonades altres d'esquerra i d'extrema esquerra, contra la seguretat de l'Estat. Afegida la perquè el Servei Secret compta ja a succeir el complert en qüestió.

individus, entre ells el presumpte cap amant l'actuació d'uns 2.000 individus, erra.

trotszistes a Moscou

A la vista del procés assisteixen diversos representants del cos diplomàtic, entre ells l'ambaixador dels Estats Units i els ministres plenipotenciars d'Àustria, Txecoslovàquia, Estònia i Hongria.

Els periodistes estrangers foren invitats més tard amb una copa de Jerez pel cap del Govern.

La lluita del Govern francès contra el Senat

París, 2. — Segons el calendari parlamentari ens trobem encara a dia 23 de febrer. Les sessions s'ajornen sense ésser sospeses per a permetre un acord que s'espera que pugui realitzar aquesta nit. Altres vegades el president del Consell, Chautemps, té un èxit plantejant la qüestió de confiança contra una proposició del senador dretista Marion, el qual demanava l'exclusió total de l'escala mòbil en el projecte. Chautemps obtingué 178 vots contra 68.

licat pel Senat i ha restablert amb 349 vots contra 229 el seu propi text relatiu a l'escala mòbil i al contro arbitral. Avui continuaran les modificacions dels textos entre la Cam

EL CONFLICTE ENTRE LA CAMBRA I EL SENAT

Paris, 2. — Al quart dia de la seva existència, el nou Parlament francès ha trobat el seu punt més delicat. El conflicte entre la Cambra i el Senat s'ha tornat més agut a causa de la seva decisió de no continuar perquè la Cambra no acceptés els límits normals. Chauveau té el convenciment que el Senat que té en el seu poder la iniciativa de la llei, no pot pagar la seva transigència i el Gabinet hauria de comprometre tota la seva autoritat. Si aquesta nit no s'arriba a un acord amb segons les paraules de Chaumepey, la situació del Gabinet serà insostenible.

- Als cercles de l'oposició dretista

París, 2. La Cambra ha aprovat en nova lectura, per 403 vots contra 190, la totalitat del projecte d'Estatut Modern del Treball, i ha acceptat les proposicions transaccionals proposades per la seva Comissió de

L'odi del Reich contra

protestants i catòlics

Berlin, 2. — La sentència dictada: avui contra el pastor protestant Niemoeller, posa fi a un plet que agità profundament l'alemanya nacional-socialista. El pastor, que és un dels líders més mosos, a pesar que la premsa d'altre cord amb les consignes rebudes, no prengué part en cap moment en les discussions que al voltant del cas de Niemoeller es suscitaren entre l'opinió pública.

La sentència ha estat sentenciada d'altre cord amb les disposicions de l'article 130 de la llei, article conegut per «Kanzelparagraph» o article p-r als delictes del púlpit, introduït per ordre de Bismarck per a reduir la resistència dels sacerdots catòlics que

El veredicté en qüestió es considera més bé com a una mesura transac-

cional, salvadora, de les autoritats nazis, però és evident que la lluita de protestants i catòlics contra el Reich nacional-socialista continuarà enconada com fins ara, si no canvia—cosa que per ara no és probable—l'actitud del Govern nazi davant les confessions religioses.

panya republicana
 París. 2. — Han passat per Nîmes
 20 camions carregats de queviures

que els arriben cap a l'espànya republicana. La població té una manifestació a favor de la República espanyola i els carreguen mes quantitat de queviures. El convol continua el seu camí cap a Barcelona.

El Dr. Negrín té un fill aviador

2. — S'ha sabut que un fill del cap del Govern, que ha estat destinat a l'arma d'Aviació, ha pres part destacada, triplant un rècord.

en els combats de Llevant.

